

glas zmaja

Številka 12
DECEMBER 1983, leto XVIII

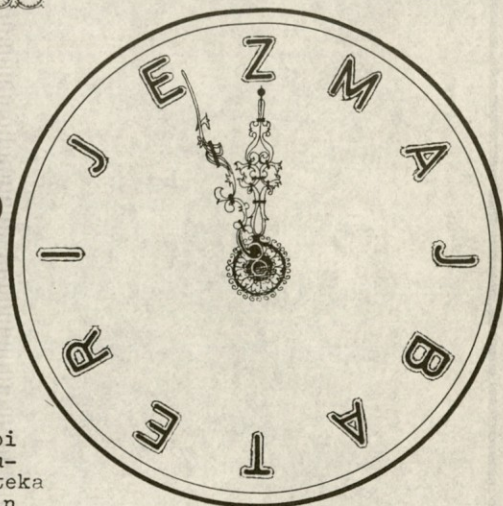

Glasilo delovne organizacije
ISKRA Industrija baterij ZMAJ

Srečno novo leto

Le enotni ob delu in s tovariškimi odnosi bomo uspešni v novem letu 1984

Večje medsebojno zaupanje, višja raven zavesti do enotnosti in boljših tovariških odnosov in intenzivnejše delo - vse to bo prispevalo k našim skupnim boljšim rezultatom dela.

V.d. direktor
Vukašinovič
Milan

V teh, jaz temu ne bi rekel, kot ponavadi pravimo - dneh - ampak trenutkih, ki so še pred nami pred iztekom starega in pred vstopom v novo leto 1984, čutim potrebo, ki je postala vrsto let že lep običaj, da se v našem novoletnem glasilu spregovori z delovnega mesta direktorja nekaj besed vam, drage sodelavke in sodelavci. Ne želim si, da bo teh nekaj, tukaj napisanih besed izražalo golo statistiko s podatki iz preteklosti, ki jih pri nas dobro poznamo, saj jih "meljemo" iz kvartala v kvartal, nekatere celo iz leta v leto, v obliki letnih in akcijskih programov, periodičnih obračunov in podobno. Naj bodo, če je le možno, te besede vzpodbudne in predvsem realne, da jih lahko uresničimo v našem vsakdanjem življenju in ob delu.

Tudi za prihodnje novo leto si postavljamo cilj, ki ga natančneje opredelimo z letnim gos-

podarskim načrtom, kako bomo poslovali in gospodarili, da bi zadovoljili naše lastne in družbene potrebe. Kako vse to poteka iz leta v leto že desetletja in več nam je dobro znano, saj sprejemanje in izvrševanje načrtov predstavlja nujno potrebo in tudi našo obveznost. Zato o tem, kaj smo sprejeli, kaj smo naredili in kaj bomo v prihodnjem letu sprejeli, kot je to običaj in navada ob novoletnih voščilih, ne bom govoril, ker smo o tem med letom že razpravljali, sprejemali ukrepe, preverjali njihovo izvrševanje in še letos bomo sprejemali načrt za prihodnje leto.

Ob tem predpostavljam, da zelo dobro vemo, kaj bi morali narediti in kaj nismo naredili, manj pa o tem - v mislih imam problematiko vzrokov kot celoto - zakaj to nismo naredili.

... In ravno to - ZAKAJ - smatram kot pomembno vprašanje v iskanju vzrokov za odgovor. Vzroki so različni in jih je na tisoče in tisoče, toda pustimo vse tiste na katere kot posamezniki, recimo, nismo mogli vplivati. Naštajmo jih le nekaj primerov: nismo mogli dobiti rezervnega dela iz uvoza, ker ni deviz, nismo mogli pravočasno zagotoviti materiala, ker nas je dobavitelj "okrog prinesel", ker je pač imel svojih tisoč vzrokov, zakaj je to storil, ovirali so nas nekateri naši predpisi, bili smo bolni, drugi so nas ovirali,... in podobno in podobno.

Nekaj pa je le takih na katere lahko vplivamo, da bi v bodoče več naredili in da bi bilo manj neizvršenega. Pri tem pa niso potrebne niti nove investicije, niti devize, niti boljše resolucije, niti genialno znanje, niti še kaj in še kaj. Potrebno nam je le medsebojno zaupanje, ki ga vedno več zgubljamemo celo med najbližjimi in najboljšimi kolegi, potrebna nam je le višja zavest, ne neka visoko genialna, ampak navadna, naravna ali kmečka. Nato nam je potrebna večja enotnost, ne kot fraza ali parola, ampak kot resnična potreba za boljše bodočnost. Potrebni so nam tudi tovariški odnosi. In nazadnje ob vseh prisotnih takih ali drugačnih pogojih - ne želim jih naštevati, saj jih vsi zelo dobro poznate - moramo malo več delati. Ta zadnji dejavnik teh mojih vzrokov je po mojem mnenju najlažji, saj bo prišel avtomatično v koli-

kor bomo dosegli večje medsebojno zaupanje, višjo raven zavesti, večjo enotnost in boljše tovariške odnose.

To so po mojem mnenju najvažnejši dejavniki ali elementi, ki jih moramo povrniti v nas same, saj so naravni sestavni del človeka in njegove osebnosti.

K tem ugotovitvam naj dodam še to, da je pravkar nastopil pravi čas, da se kot ljudje povrnemo k tem vrednotam. Spomnimo se, kaj so nam in kaj nam pripovedujejo naše tovarišice in tovariši iz NOV, o tem, kako je bilo takrat, v tistih časih vojne vihre, toda vse te vrednote so bile takrat najbolj prisotne. Zato smo zmagali. Tudi danes in jutri bomo. Potreben nam je le košček dobre volje... in premagovali bomo vse težave, ki bodo pred nami.

To pa je naloga vseh nas, ki nas čaka v prihodnjem letu. Pri tem naj nas vodijo naše družbenopolitične organizacije na čelu z Zvezo komunistov in samoupravnimi organi naše delovne organizacije. Le tako enotni bomo dobili bitko za boljše odnose in boljši jutri.

Ob koncu tega mojega, mogoče nenavadnega novoletnega sporočila, mi dovolite spoštovane sodelavke in sodelavci, da vam ob vstopu v novo leto 1984 zaželim obilo osebne sreče in zadovoljstva. Enako to želim vašim svojcem, našim upokojencem in vsem našim poslovnim prijateljem.

Milan Vukašinovič

z naslovne strani

Vsako leto na zadnji delovni dan, ko dokončno ustavimo stroje in izprežemo delo, se že po tradiciji zberemo okrog poldneva v naši jedilnici ob novoletni jelki, kjer preživimo še kako uro, dve v prijetnem družabnem razpoloženju ob kopici izrečenih prišrčnih voščil.

Tudi letos bo tako ali vsaj podobno, kot se vidi s posnetka izpred leta dni, ko je film zabeležil trenutek prazničnega razpoloženja in Petra Grojzda, ki je že veliko Silvestrskih dni preživel v Zmaju od leta 1957 dalje.

Vsi skupaj pa imamo tudi tokrat mnogo želja za NOVO LETO 1984.

Vsem bralcem glasila

želimo obilo zdravja
uspešnosti pri delu in
osebnega zadovoljstva

za NOVO LETO 1984

Uredništvo

Ko se izteka leto...!

Izteka se nam leto 1983 in pred vami je zadnja letošnja številka glasila. Izšlo je desetkrat, kar smo tudi načrtovali in tako smo v celoti in uspešno zaključili letnik. Ocenovsebine ter številčnost avtorjev prispevkov kakor tudi priznanja in pomanjkljivosti bomo poskušali dati v januarsko glasilo, tokrat pa le ugotovitev, da je bilo naše glasilo po najboljših močeh naravnano na obeleževanje jubilejnega leta, na obeleževanje 60 letnice obstoja naše tovarne baterij.

Izteka se nam torej tudi jubilejno leto, ki smo ga še posebno praznično obeležili s proslavo 15. aprila. Za končno oceno vseh ostalih aktivnosti, kaj smo načrtovali, želeli in hoteli ter smo ali nismo uresničili bi bila potrebna globlja analiza, katera pa na tem mestu in v tem trenutku ne bi bila umestna in pravilna.

Glasilo je imelo oblikovano naslovnico temu času primerno. V devetih glasilih smo v nadaljevanjih spremljali utrip nastajanja in ustanavljanja tovarne baterij v letu 1923 in z vsemi posebnostmi tistega časa do izdelave prvih ploščatih baterij v mesecu decembru, o čemer lahko preberete v tem glasilu v devetem in zadnjem nadaljevanju. Slišati je bilo precejšnjo odmevnost in pozornost na opisane dogodke tistega časa, na katere je legel že debel prah pozabe. Potrebno je bilo obsežno in poglobljeno de-

lo in splačalo se je, da smo iz dokončne pozabe izbrskali zanimivo "rojstvo" naše tovarne.

Kolikor so za koga dogodki izpred 60 let zanimivi, so vsekakor pomembni tudi za kasnejše čase. Prav zato je čutiti izziv, da bi bilo treba obdobje od leta 1924 do 1929, ko se je proizvodnja preselila na Smartinsko cesto, opisati vsaj v dveh nadaljevanjih.

Ob vsem tem pa na vidno mesto izstopa ugotovitev, da je poslanstvo našega glasila zelo široko. Kolikor je nujno za sprotno informiranje o tekočih pojavih, zabeleži našega časa z vsemi kritičnimi in pohvalnimi predznaki, opisi dogodkov v besedi in sliki, pa postaja z leti neprecenljiv dokument življenja in dela sedanjih in nekdanjih delavcev ZMAJA. Naj bodo v tem smislu tudi želje za prihodnji čas, za prihodnje leto, ki je pred nami.

Vsem bralcem in sodelavcem glasila namenjam najboljše želje za NOVO LETO 1984.

UREDNIK

Mrknile so tudi baterije

Vsem nam dobro znane redukcije električne energije, ki jih dobro občutimo z občasnimi izklopi, so povzročile nenadno veliko povpraševanje po pomožnih svetilih, med katere spadajo tudi naše baterije. Zato ni čudno, da je v zadnjem času nastalo večje povpraševanje po naših izdelkih, kot pa jih lahko proizvedemo. Pogosto se je začel pojavljati ZMAJ in njegovi izdelki tudi v sredstvih javnega obveščanja.

Tako smo brali v DELU od 18.11., da je zmanjkalo namiznih svetilk. V radiu 5.12. ob 16. uri smo slišali, da tudi vložkov za baterije že primanjkuje. Nad gornjim naslovom je DNEVNIK 6. decembra zapisal: Tovarna ZMAJ ne zmore toliko naročil, kolikor jih dežuje zadnje dni. V nadaljevanju sledi podrobnejši zapis o založenosti ljubljanskih trgovin. Kako pa smo v Zmaju pripravljani na takšno stanje je zanimalo tudi televizijce in o tem smo bili obveščeni v TV dnevniku v soboto 10.12.1983 ob pol osmih zvečer

In kako se v resnici obnašamo? Ne da bi naštevati probleme o nabavi reprodukcijskih materialov, ki za nekatere velja reklo "iz rok v usta", se prizadevamo, da proizvodnja poteka intenzivno in po možnosti čimbolj nemoteno, poleg rednih dveh izmen pa na nekaterih linijah organiziramo tudi tretjo oziroma nočno izmeno.

Prav tu pa nastopa dodaten problem zaradi povečane porabe elek-

trične energije in možnost izklopa iz omrežja, kar se je tudi že zgodilo, čeprav smo s Stegenskega kompleksa vključeni le s 2,5 odstotno porabo.

Brez dvoma ne moremo izdelovati baterije za razsvetljavo brez razsvetljave. Povečano povpraševanje na trgu zahteva povečano proizvodnjo, s tem več elektrike, sledi večja poraba, za kazen sledi izklop, zato je manj baterij in spet smo pri povečanem povpraševanju. Začarani krog, bi rekli.

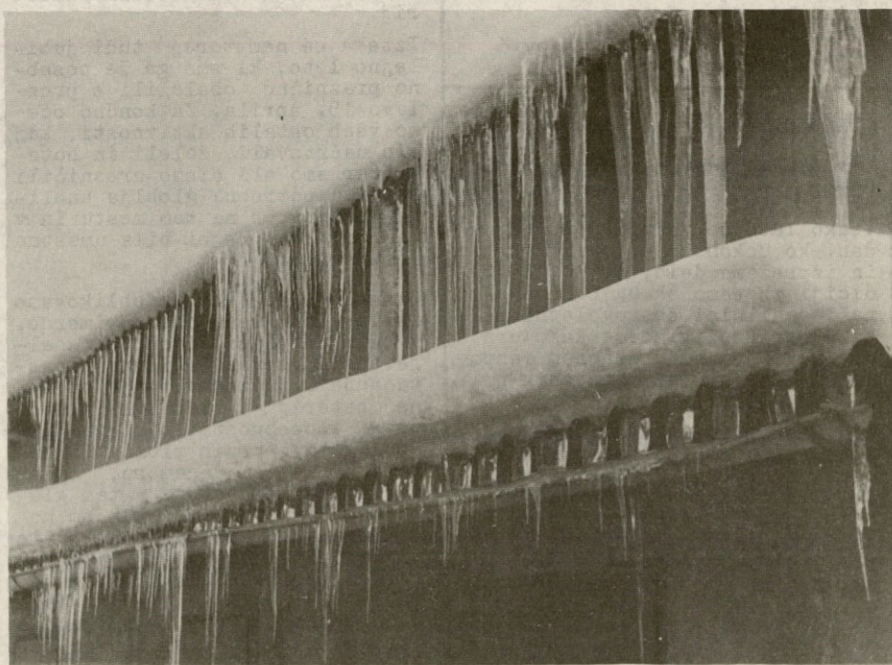
Treba je še dodati, da varčujemo tako, kot še nikoli doslej. Da bi prihranili nekaj električne energije za proizvodnjo, delavci iz skupnih služb začenjajo z delom ob 7. uri. To pomeni, da je cela upravna zgradba Zmaja v popolni temi, kar pa za ostale Iskrine tovarne na Stegenskem kompleksu očitno ne velja sodeč po naših ugotovitvah, ki se v tem času vozimo z avtobusi na delo.

My

Namesto pohvale redukcija

LJUBLJANA, 15. decembra - V Iskrini tovarni baterij Zmaj delajo te dni baterijske vložke v treh izmenah, pripravljajo pa se, da bodo delali še ob sobotah in nedeljah ter pri tem vključili v proizvodnjo tudi administrativno moč. Zanj dva meseca, odkar so pri nas redukcije, je povpraševanje naraslo za 300 odstotkov. Žal v Zmaju vsem ne morejo ustreči, saj imajo premajhne zmogljivosti, primanjkuje pa jim tudi materialov, še posebno uvoženih. Ko so zadnjič zaradi povečane proizvodnje presegli odmerjeno količino elektrike, so jim odklopili tok. DELO

Zimska idila pri Zmajevih sosedih

Priznanje predstavnikov dveh občin ob obisku v TOZD Specialne baterije

V četrtek, 8. decembra 1983 so našo temeljno organizacijo TOZD Specialne baterije Šentvid pri Stični obiskali predstavniki skupščine občine Ljubljana-Šiška in predstavniki skupščine občine Grosuplje. Obisk je bil izvršen z namenom, da se po ogledu proizvodnih prostorov naredi primerjava delovnih pogojev med TOZD Specialne baterije in TOZD Baterije Ljubljana.

Predstavniki obeh občin so si ogledali proizvodne prostore,

v razgovoru, ki je sledil, pa so predstavniki naše delovne organizacije in temeljne organizacije obiskovalce seznanili z dosedanjimi uspehi in razvojem TOZD Specialne baterije ter bodočo usmeritvijo temeljne organizacije.

Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana-Šiška tov. Blekič Dušan in predsednik komiteja za plan in gospodarstvo tov. Hočevar ter predsednik izvršnega sveta skupščine občine Grosuplje

tov. Gruden Franc, ki so prisostvovali obisku, so izrekli vso pohvalo glede na dosežene rezultate temeljne organizacije. S strani predstavnikov obeh občin je bila tudi še posebej izrečena pohvala glede na pripravljenost delavcev TOZD Specialne baterije ob organiziranju dela v dveh izmenah in ob vloženih naporih za izvršitev dodatnih izvoznih obveznosti.

J.H.

Sprejete naloge moramo uspešno reševati !!!

V sredo 16. novembra letos so se v jedilnici zbrali komunisti obeh temeljnih organizacij in skupnih služb na skupnem sestanku, na katerega so bili povabljeni tudi vodje področij in sektorjev. Obsežno so obravnavali izvajanje tekoče in srednjeročne poslovne politike glede na stabilizacijski program in tržno gospodarske razmere.

Uvodni referat je podal v.d. direktor Vukašinovič in menil, da je treba pospešeno konkretizirati naloge, ki smo jih sprejeli s polno odgovornostjo. Sicer pa je bilo v nadaljevanju slišati razpravo o cenah, podražitvah reprodukcijskih materialov, varčevanju na vseh ravneh, izpostavljeno je bilo tudi nekaj konkretnih nalog, ki se prepočasi uresničujejo. Zato je iz obširne in pestre problematike na koncu izzvenelo tudi mnenje, da bi bilo treba na enem

prihodnjih sestankov obravnavati tudi odnos posameznikov do dela in izvrševanja nalog.

Prva seja delegatov, ki so bili izvoljeni 27. oktobra 1983 v Odbor za samoupravno delavsko kontrolo delovne organizacije, je bila v ponedeljek 14. novembra letos. Tedaj so na predlog družbeno političnih organizacij izvolili predsednika in podpredsednika odbora in sicer:

PODRŽAJ Zlatko, predsednik
TELBAN Vladimir, podpredsednik

Z letošnjega srečanja naših upokojencev

V delovni organizaciji ZMAJ je bilo v okviru praznovanja Dneva republike v sredo 23. novembra letos že 16. tradicionalno srečanje upokojencev. Po prihodu avtobusa izpred starega Zmaja na Šmartinski cesti, kjer je bilo zbirališče po že ustaljeni navadi, smo jim ob 11. uri izrekli dobrodošlico, pol ure kasneje pa jih svečano pozdravili s kulturnim programom. V lepo okrašeni jedilnici ob pogrtnjenih mizah se je od 98 naših upokojencev zbralo 43 in k tolikšni udeležbi je brez dvoma prispevalo tudi lepo sončno vreme in suhe ceste.

Pozdrav je še posebej veljal tistim delavcem, ki so se upokojili v zadnjem letu, nato pa so z minuto molka poča-

stili spomin na preminule tovariše. Nato jih je pozdravil še v.d. direktor Vukašinovič Milan in na kratko orisal težave in uspehe delovne organizacije, za njim pa je mladina Zmaja izvedla krajši priložnostni program, ki ga je tokrat prvič popestril pevski zbor osn. šole Franc Rozman - Stane iz Šentvida.

Po končanem programu je bilo prosto za ogled tovarne. Upokojenci so obiskali svoje še vedno aktivne sodelavce pri strojih, delavnicah ali v pisarnah. Vsakega je vleklo tja, kjer je delal nekoč.

Po kosilu ob 13. uri pa smo se razgovorili o sedanjih in minulih časih. Obujenih je bilo veliko spominov. Ob prijetni domači glasbi pa so se nekateri tudi zavrteli.

Ob 15. uri smo se poslovili. Z najboljšimi željami za novo leto smo si stisnili roke in si obljubili, da se ob letu ponovno snidemo na 17. srečanju upokojencev v tovarni ZMAJ.

V uvodnem delu srečanja so naši upokojeni sodelavci z veliko pozornostjo sledili izvajanju kulturnega programa.

DOBRODOŠLI

Tik pred srečanjem upokojencev smo prejeli pismo Janeza Kocjančiča z naslednjo vsebino:

Spoštovani! Za vabilo na srečanje upokojencev se vam najlepše zahvaljujem. Žal mi je, da se zaradi bolezni ne morem udeležiti praznovanja. Vsem pa pošiljam prisrčne pozdrave ter celotnemu kolektivu želim še mnogo delovnih uspehov.

Vaš upokojenec
Janez Kocjančič

V okolju tovarne še globlje oživijo spomini na nekdanje delo, ugotavlja Oblakova Rezka (zgoraj)

Le zakaj se ne bi zavrteli ob poskočnih zvokih, sta menili Podlogar Marija in Tomšič Rezka.

SREČANJA UPOKOJENCEV V ZMAJU
so se 23.11.1983 udeležili:

BRUS Marija
GLAVIČ Polda
GRUM Marija
GAŠPERŠIČ Janko
JERAS Ana
JELNIKAR Anton
KRANJČ Marija
KOROŠEC Štefka
KAVAŠ Marija
LIPUŠČEK Dragica
LAZNIK Ivanka
MALI Marija
MIHELICH Angelca
MLAKAR Anica
MIKLAVEC Stanka
NIKIČ Radovan
OBLAK Rezka
OVEN Jožefa
PETELIN Urška
PODLOGAR Marija
PRIMC Joža
PERETIČ Julijana
PAJK Marija
PEZDIR Marija
PEZDIR Francka
PROSEN Alojzija
PERŠIČ Bogomir
PRISTOPEČ Julka
RIHAR Feliks
ROM Meda
RUDOLF Franc
SLAVIČEK Kati
STARIN Marija
SLAVIČEK Fani
SETNIKAR Marija
UJKO Rezka
UBELJ Ludvik
TOMŠIČ Rezka
TOMŠIČ Peter
VIDIČ Pavla
VERBIČ Amalija
ZINKO Elza
ZEROVNIK Marija

Zgoraj:
Trenutek prijetnega razpoloženja.

Desno:
Ob spremljavi Resnik Renata je upokojenec Šubelj Ludvik navdušeno razpotegnil meh.

Za izvedbo kulturnega programa na srečanju upokojencev je pobuda in organizacija mladine Zmaja bila tokrat zelo pohvalna. Priznanje velja izreči Hočevar Zvonki, za ureditev jedilnice pa Karanovič Bredi. Nastopajoči Leban Drago, Erzin Cvetka, Oštir Suzana in Prebil Boštjan so poželi lep aplavz, poživitev programa pa je bila v nastopu pevskega zbora pod vodstvom tovarišice Cimpričeve iz osnovne šole Franc Rozman - Stane iz Sentvida (slika)

SREČNO V NOVO

Pezdir Marija Mici smo jo klicali, se je upokojila pred 10. leti. Z upokojitvijo Pezdir Francke leta 1967 pa se je v Zmaju dokončno ukinilo ročno vezanje mošnjčkov.

Pravi človek na pravo mesto

O kadrovske politiki veliko pišemo, slišimo, govorimo. Mnogi pravijo, da je to dolgoročna tema. Seveda je, če govorimo abstraktno. Zgolj o kadrih, številkah, "strukturah". Toda dolgočasje izpuhti, ko začnemo v to besedičenje vstavljati imena. Takrat dolgočasje velikokrat zamenja razburjenje. Zato, ker vemo da ta in ta ni sposoben za opravljanje funkcije, ki jo ima, ker je ta in ta "zafural" tovarno in ker bi moral namesto njega že zdavnaj vskočiti sposobnejši. Pa ni. Tudi to je kadrovska politika. Slaba politika. Če bi bila dobra, bi se strogo držala starega načela - pravi človek na pravo mesto.

Kadar opazimo, da človek na nekem delovnem mestu ni pravi, bi mu morali najti posel, ki bi ga znal dobro opravljati. Če tega ne storimo, izgubimo mesto - in človeka. Potem nastopi tako imenovano Petrovo načelo, po katerem ima vsak človek svojo stopnjo ne-sposobnosti. Dober delavec postane še kar dober delovodja, še kar dober delovodja nato postane slab direktor (ali morda funkcionar) in potem obtiči na doseženi stopnji. Ker smo preveč "humani", da bi ga vrnili na pravo mesto, kjer bodo njegove sposobnosti prišle najboljše do izraza, kroži v kadrovske orbiti in je slabe volje on (recimo) in so

"IZPLAČILNI" dnevi za leto 1984 bodo objavljeni v naslednjem glasilu, ko bo plansko organizacijsko področje pripravilo rokovnik aktivnosti ob mesečnih obračunih in izplačilnih osebnih dohodkov za vseh 12 mesecev v letu 1984.

V prvem mesecu prihodnjega leta pa bo izplačilni dan v petek 13. januarja.

slabe volje tisti, ki ga morajo trpeti.

Kadrovska politika bi morala biti dvosmerna cesta. V časih, v katerih smo, si ne moremo privoščiti nikakršnih kadrovske eksperimentov. Le pravi ljudje na pravih mestih nas lahko pripeljejo skozi stabilizacijsko bitko. Pa naj gre za delovna mesta za strojem, v tovarniški pisarni - ali pa v vladnem kabinetu...

TRIBUNA- Glasilo SZDL občine Ljubljana Šiška, november 83

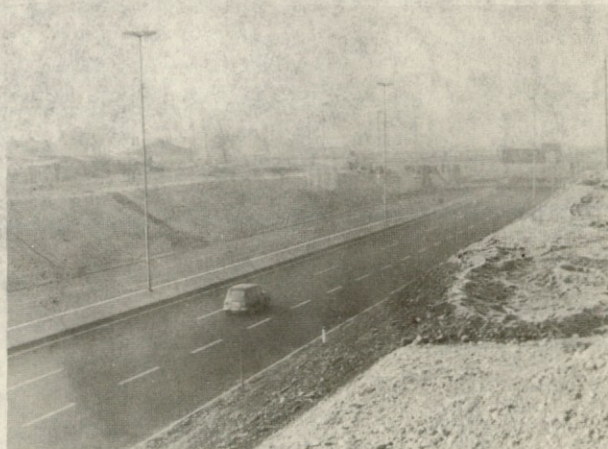
V nekaj mesecih se je spremenila okolica

V sredo 23. novembra 1983 je bila odprta za promet nova severna obvoznica, ki povezuje Tomačevo s Celovško cesto. Delavci Zmaja in ostali na Stegenskem kompleksu, ki smo se vozili na delo in z dela, smo lahko dnevno spremljali

potek izgradnje, ovinkarili mimo barak, ki so čakale na rušenje in se končno nekaj časa vozili po izkopu trase. Obvoznica je zdaj odprta, mi pa se vozimo po enem izmed osmih nadvozov - šest cestnih in dva železniška.

dopisujte v
GLAS ZMAJA

Zgodovina naše tovarne se je začela leta 1923

M. Mayer

XVII

Napočil je mesec december. Slovenijo so tedaj zajele silne povodnji in skoraj ni bilo kraja, v katerem vodna ujma ne bi ogrozila ljudi in njihove imovine. Sava je strahovito narasla in v Št. Vidu nad Ljubljano je bila elektrarna pod vodo, Zalog je bil ogrožen, Bohinj odrezan od sveta in v Celju so bili celi deli mesta pod vodo kakor tudi v Trstu in Zagrebu. Ljubljansko Barje je bilo podobno ogromnemu jezeru in številni prebivalci mesta so ga zaprepaščeno ogledovali s Karlovskega mostu. Do mitnice na Ižanski cesti je bilo moč še hoditi, za njo pa so ljudje uporabljali čolne in splave.

Nacek je prišel v Hydro do kože premočen in pripovedoval je Kristanu o škodi, ki jo povzroča do oken segajoča voda. Brez moči so prizadeti strmeli v nevarnost, na katero že dolgo niso računali, odkar so pred 12 leti poglobili Grubešjev kanal.

Kristan je pomilujoče poslušal zaskrbljenega in utrujenega delavca in se oziral v težko megleno nebo, ki je viselo na mestom kot mora. Oglašal se mu je tudi revmatizem, ki se ga je bil nalezal v mrzli zimi in zasneženih Karavankah, ko je bežal iz ujetništva v domovino. Poslovodja Černe pa je tarnal nad hudim glavobolom, obenem pa živčno brez pravega smotra pohajkoval

po delavniških prostorih, ki so bili v celoti nared za začetek proizvodnje galvanskih elementov. Že večkrat ga je zamikalo, da bi se lotil nekaterih preizkusov iz svojega skromnega znanja pridobljenega na Dunaju, vendar mu je delal največ preglavic sam začetek tehnološkega postopka, ko bi moral zatehtati posamezne surovine in jih zamešati v določenem razmerju, jih ovlažiti z elektrolitom in iz te mase oblikovati na ročnih stiskalnicah izdelke v predpisanih merah. Prvi del proizvodnje, ki se mu je zdel najbolj zahteven in tudi umazan, je predstavljal zanj kopico neznank. Šele zdaj se jih je globoko zavedal in v mislih obtoževal dunajskega instruktorja in njegovo nekako skrivnostno vedenje pri pripravljanju mešanice elektrolita in depolarizatorja. Vendar bo treba tudi to znanje v celoti osvojiti in Knoll, ki pride v Ljubljano čez nekaj dni, bo tokrat moral posredovati točna navodila, je pomislil Černe. Sicer pa so bile zdaj vse njegove misli usmerjene na skorajšnji obisk članov upravnega sveta HYDRE. Zato je, kot že večkrat doslej, nestrpno in živčno pregledoval delovne prostore, orodja in naprave in druga pomagala in vse je moralo biti na svojih mestih. Brez potrebe je večkrat zavpil nad delavcem Nackom, čeprav se je z veliko prizadevnostjo že nekajkrat trudil očistiti sleherno sled umazanije.

Prihodnji dan v torek, ko je nehala deževati, se je proti poldnevu na dvorišču Mestnega trga 25 pojavila gruča ljudi. Seja upravnega sveta delniške družbe HYDRA, ki je bila prvotno sklicana za mesec november, je bila prestavljena na četrty december in na katero so bili povabljeni tudi člani nadzornišstva. Za ta dan so namreč načrtovali tudi skupen ogled proizvodnih prostorov za galvanske elemente.

"Sama smetana Ljubljanskih gospodov," je šepnil Kristan delavcu Nacku, ko sta obstala med vrati, nato pa se obzirno umaknila v temačnejši prostor in skozi okno opazovala, kako je Černe iz svoje pisarne pridiral po stopnicah, se rokoval in se klanjal. Podravnatelj Gospodarske zadružne banke Kristijan Dietz, ki je bil največkrat v stiku s poslovodjem Černetom, mu je po svoji dolžnosti predstavil goste. Černe je nekatere poznal, gradbenega svetnika Franca Rueha pa je počastil z besedami: "Gospod inženir pa je bil pri nas 16. oktobra." Ob tem se je Rueh le kislo nasmehnil.

"Ravnatelj 'SVETLE' gospod Mihael Kuštrin," je nadaljeval Dietz.

"Danes bomo opazili bistveno spremembo v napredku," je veselo rekel Kuštrin in spomnil Dietza in Galleta na 7. julij, ko so si v tem objektu ogledovali komaj izpraznjene skladiščne prostore v

najbolj nemogočem stanju.

"Tu so še gospod Franc Žaren, ravnatelj Gospodarske zveze ter gospod doktor Mirko Božič in notar gospod doktor Anton Galle, pa še ravnatelj Zadrुžne zveze gospod Evgen Legat."

Za hip je umolknil in se spogledal z Galletom, ki je takoj spoznal, da je Dietz namenoma prekršil bonton in da je predstavitev gostov iz Avstrije v lastno zadovoljstvo namenil prav za na zadnje.

"Nun, wie geht es euch?" je radostno vzkliknil Černe, kot bi srečal stare prijatelje, pa čeprav nikogar od trojice še videl ni nikoli. Zadostovala mu je le Dietzova predstavitev.

"Tu so gospod Ernest Hirschl, industrijalec z Dunaja, gospod Moses Lerner, tudi industrijalec z Dunaja in gospod Fritz Adler, zasebnik z Dunaja."

Od tega trenutka dalje je Černe govoril le nemško. Čeprav je slovenski jezik obvladal dokaj dobro, mu je nemščina tekla bolj gladko in bil je v svojem starem elementu, ko je goste povabil v prvi oddelek.

"Tukaj imamo skladišče surovin in raznih polizdelkov in zaloge po količini ustrezajo za normalen začetek proizvodnje," je hitel pripovedovati z vidnim ponosom. Desno v kotu so bile zložene vreče z mletim manganovim dioksidom, acetilenskimisajami in grafitom, nekoliko vstran je bilo opaziti salmiak, poleg pa nekaj sodov z asfaltno smolo in parafinom.

"Belo pšenično moko za zunanji elektrolit imamo pa vskladiščeno kar v pisarni," je Černe razlagal smeje in dodal: "Saj veste, moka je kruh in ta mora biti posebej pod ključem."

Ob steni poleg okna so bili do stropa zloženi leseni zaboji, izdelani pri mizarju z Iga. V nekaterih so bili kovinski iz-

delki iz medenine in cinka, ki jih je dobavil dunajski partner. Le kartonske škatlice "hilzne", kot jih je poimenoval Černe, so bile izdelane pri Bonaču. Največje zanimanje za ogled Ljubljanske HYDRE so pokazali Avstrijci, ki so tesno obkrožali Černeta. Vsi drugi so bili prisotni le po svoji dolžnosti in na zahtevo ravnatelja Zadrुžne gospodarske banke doktorja Ivana Slokarja, ki je svojo odsotnost opravičil zaradi nujnih zadržkov. Kristijan Dietz je vedel, da se gospod bančnik rad izogne opravičilo, za katera sodi, da so na nižji ravni od tiste, katero si je z avtoritativno oblastjo zakoličil in mogočno vztrajal na njej.

Galle in Dietz sta še vedno stala med vhodnimi vrati, ko je Kristan prečkal dvorišče in se jima od daleč priklonil.

"Se nam boste pridružili gospod Kristan," ga je Dietz z nasmeškom ogovoril. "Menda utegneta?"

"Vam na razpolago," je skromno odgovoril Kristan. Medtem je Černe v nasprotnem kotu demonstriral delovanje petih ročnih stiskalnic in se razgovoril, kot bi imel ob sebi pomembne strokovnjake za proizvodnjo galvanskih elementov. Za tem pa jih je popeljal v sosednji prostor in prižgal luči. V desnem kotu je stala s svinčeno ploščo obbita lesena miza, na kateri so bile razporejene glinaste sklede in lesene žličke. Ob steni sta bili montirani dve banji za namanje mošnjčkov in odkuhanje členov, še preje pa nekaj miz za povijanje in povezovanje. V drugem kotu so na kovinskih viličah, pritrjenih na robove ozkih miz ležali plinski spajalniki. "Vse kaže, da manjkajo le delavci," je rekel Galle.

"Gospod poslovodja se je zelo potrudil, da je vse pripravljeno do podrobnosti," je odgovoril Kristan in prikimal z glavo.

"Sklenjeno in dogovorjeno je že, da se tukaj zaposli osem delavk," je dejal Dietz.

"Tako?" ga je Kristan vprašujoče pogledal.

"Da. - HYDRA jih bo sprejela 17. decembra."

Po končanem ogledu vseh delovnih prostorov v pritličju in prvem nadstropju so se gostje razkropili. Med prvimi sta odšla Dietz in Galle, zadnji pa trije Avstrijci, s katerimi se je Černe na dolgo poslavljajal. Vsakemu posebej se je zahvalil za obisk, narkar so odšli na kosilo v Grand hotel UNION. Poslovodja Černe pa je za oddih zavil čez cesto h "Kolovratu".

— — —

Začela se je Miklavževa povodenj, so govorili ljudje in s strahom pričakovali novo nevarnost, ko je na zemljo prenasičeno z vodo in s kopnenjem snega začelo še močno deževati. Mestni magistrat je že v sredo začel razdeljevati obleko prizadetim prebivalcem, ki so premočeni in prezebli opazovali dvigajočo se gladino Barjanskega jezera. Celotni Sloveniji so grozile nove poplave.

Naslednji dan v petek 7. decembra je dež prešel v sneg. Padal je v gostih in velikih kosmih, ko je podravnatelj Zadrुžne gospodarske banke Kristijan Dietz v pisarno Avgusta Černeta privedel Roberta Knolla, ki se je že večer predtem pripeljal z Dunaja v Ljubljano.

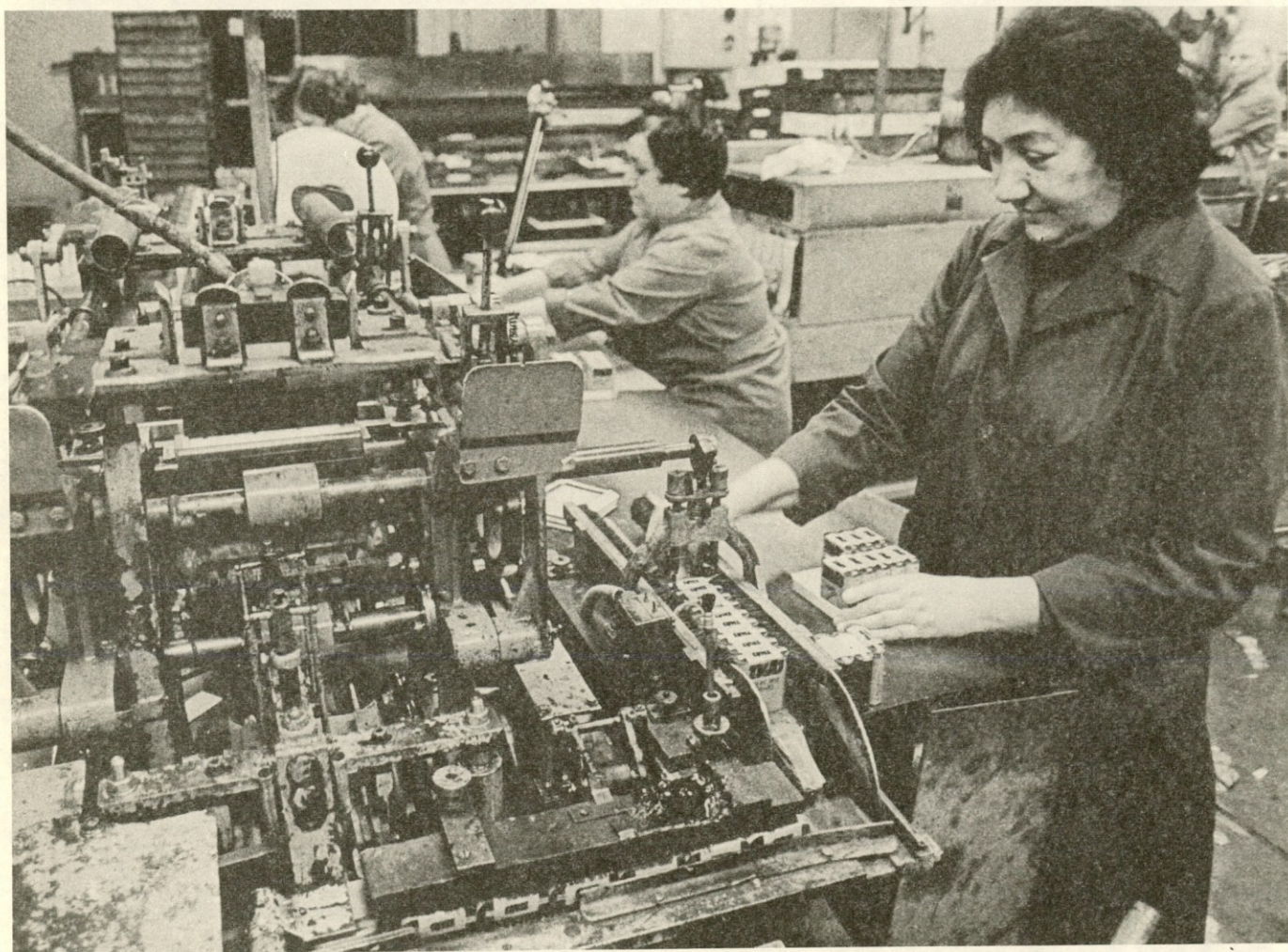
"Gospoda se dobro poznata," je rekel Dietz v gladki nemščini, ko sta si podala roke. Vljudno se mu je Černe nasmehnil, Knoll pa je ostal brezbržno resen tudi kasneje, ko mu je Černe razkazoval delavniške prostore in karoli mu je povedal, je gost le komaj vidno prikimal z glavo. Niti z besedo pa ni izrazil ocene njegovega vtisa niti potem,

DVA SIMBOLA NAŠE PRETEKLOSTI IN SEDANJOSTI

V zadnjih decembrskih dnevih pred šestdesetimi leti so bile v takratni delniški družbi HYDRA na Mestnem trgu 25 v Ljubljani izdelane prve naše ploščate baterije 3R 12, ki so jih imenovali BD.

* * 60 let tovarne baterij ZMAJ * *

1923 1983

OB IZTEKU JUBILEJ-
NEGA LETA OBJAVLJA-
MO 7 POSNETKOV IZ
ŽE KREPKO ODMAKNJE-
NE SEDANJOSTI.

Levo: ZMAJ na Šmar-
tinski cesti 28
pred 30. leti.

Desno: Delovni
kolektiv ZMAJA
v avgustu 1952.

Desno: Oddelek anodnih
baterij. Na levi stoji-
ta Koprek Polda in
Prek Marija.

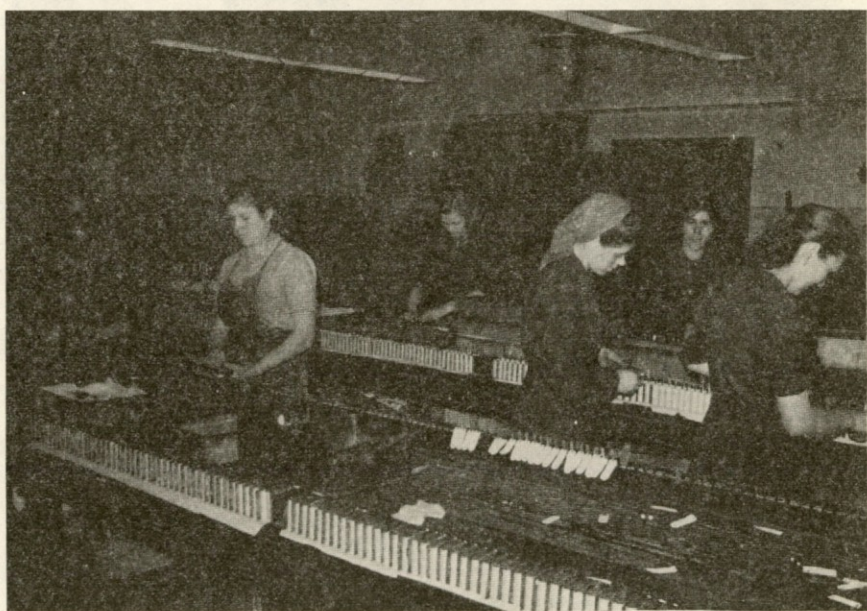
Spodaj: Kuhinja za od-
kuhavanje celic. Tretja
z desne Majnič Marija.

Desno: Pogled v vezal-
nico za povijanje in
povezovanje mošnjičkov.

Zgoraj: Ročno etiketiranje
ploščatih baterij BD. (3R 12)

Desno: Zalivalnica v letu 1954.
Zalivanje baterij BD in pokriva-
nje s kartonskimi pokrovkami.

ko sta se vrnila v pisarno. Černe mu tega molka zlepa ni odpustil. Opazoval ga je sede za mizo, ko se je oblačil v kožuhovinasti plašč in že pri odprtih vratih rekel v pozdrav:

"Jutri začnem s preizkusi!"

XVIII

Tisti ponedeljek 17. decembra se je v meglenem jutru zbralo v pisarni poslovodje Černetu prvih osem delavk delniške družbe HYDRA. Skozi odprta vrata so se ozirale v sosednji prostor, v katerem sta se Kristan in Černe spogledovala zaradi Knolla, ko je že nekaj časa zelo važno prelistaval drobcen zvezčič, ki ga je skrbno spravljenega v prsnem žepu modre delovne halje vedno ljubosumno umikal radovednim pogledom. V cellem tednu dni, ko je Knoll eksperimentiral z različnimi surovinami, sta Černe in Kristan le enkrat od daleč videla z drobno pisavo popisane lističe oguljenega notesa, v katerem je hranil Knoll recepture za elektrolite in depolarizator. Z nervoznim obnašanjem je odbijal Černetu, kadar se mu je skušal vsiliti za asistenta, zato pa je zahteval delavca Nacka izključno za sebe. Nacek je v temu tujcu videl zelo spoštovanega strokovnjaka in sledil je vsaki njegovi kretnji, ki je zanj veljala kot zapoved za delo, ki naj ga opravi. Razumel pa je tudi že nekaj besed, ko je bilo treba 'vagati' toliko in toliko kil. Prizadevno mu je z leseno kuhalnico v lesenem čeburu mešal črn prah, v katerega je Knoll ulival prozorno tekočino, da je nastajala sipko znasta masa.

"Nun," je končno zagodrnjal in spravil notes v žep. "Postavite jih v vrsto," je velel Černetu, nato pa s kretnjo nakazal, da želi videti njihove roke. Mlada dekleta, od katerih še nobena ni dopolnila 18 let, so jih dvignile predse in stegnile prste. Ustavil

se je pri prvi, ji prijel roke v zapestju in jih nekajkrat obrnil. Kristan in Černe sta ga začudeno gledala, Jerca z Zaloške ceste, rdečelično kmečko deklet, pa je sramežljivo povsila pogled. Korak vstran je stala Micka iz Loga, visoka in sloka z dvema dolgima kitama, ob njej pa Polonca, kuštrava debeluška iz Spodnje Šiške, ki je bila tokrat prvič sama v Ljubljani. Pravo nasprotje svoji sosedu pa je bila Urška z Rudnika. Pod kratko pričesko, kakršno so nosile mestne gospodične, je bil droben obrazek na dolgem vratu, ki ga je krasila ogrlica iz belih steklenih jagod. Knoll se je za trenutek zazrl v njene otroško nedolžne oči. Da je najlepša izmed osmih deklet je brez dvoma opazil tudi stari nergač, je ugotavljal Černe z ironičnim nasmeškom.

Nato je stopil pred živahno Rezko iz Rožne doline in zasanjano Pepco z Gosposvetske ceste. Ustavil se je še pred Malči z Grajske planote in Štefko iz Zvonarske ulice.

"Le drobni in spretni prsti lahko opravljajo zahtevno delo," je rekel Knoll Černetu, ki ni mogel skriti začudenja od nenavadnega pregledovanja rok. Trenutek zatem pa je stopil korak naprej pred zbrano vrsto deklet, visoko dvignil glavo in jih nagovoril:

"Z današnjim dnem začnete delati v HYDRI galvanske elemente. Imenovali jih bomo kar baterije. Kako se bo to delalo, vam bo pokazal instruktor z Dunaja gospod Robert Knoll. Biti morate pridne in poslušne. Nobenih ugovorov. Če katera misli drugače, so tamle vrata in lahko gre. To je vse. Smo se razumeli?!"

Govoril je kratko in odsekano in ko je končal, so vse hkrati tiho prikimale. Robert Knoll pa je zamahnil z roko in odprl vrata. Popeljal jih je v proizvodni oddelek k ročnim stiskalnicam. Z levo roko je segel v kup črne sipke mase in jo vsul v okroglo špran-

jo, z desno roko pa prijel za vzvod in ga potegnil sunkovito navzdol. Segel je še po ogljeno-grafitni paličici, jo nastavil v sredino vtisnjene mase in še enkrat udaril. S spodnjim vzvodom, ki ga je sunkoma dvignil, je iz oblikovalca izvrgele izdelek.

"Das ist eine Puppe," je rekel Rezki in Pepci, ki ju je že določil za delo na stiskalnicah. Ponovil je dvakrat, trikrat in se obrnil h Černetu: "Naj začneta!"

Urško in Micko je določil za spajanje cinkovih čaš. Pokazal jima je 'rundanje' narezanih štirioglatih ploščic, da je nastal okrogel valjast plašč, ga nataknil na kaliber in s plinskim spajalnikom nalotal šiv, nato pa potegnil še okrog za dinar velike ploščice. Čašo je snel s kalibra in pogledal vanjo obrnjen proti svetlobi. "Das ist richtig," je zamrmral, ko ni opazil nobene špranje.

Polonco in Malči je učil povijati in povezovati stisnjene izdelke in postal je sila nervozen, ko nista takoj dojeli gibov njegovih prstov. Že petič je prijel za črno 'Puppe' in jo povil v tanek in bel pivnast papir, jo povezal s prejo in konec niti zavozlal pri vrhu. Tako je iz črne nastala bela in delavke so jo kaj kmalu po slovensko poimenovali v 'punčko' ne da bi slutile, da bo njihov žargon o 'črnih in belih punčkah' trajal v baterijski proizvodnji polnih 45 let vse tja do 1968 in še nekaj čez.

-- -- --

Tik pred božičnimi prazniki je naposled pritisnila zima. Mesto je utripalo v vsej našopirjeni okrašenosti, kot še nikoli doslej. Božiček v razkošnih izložbah je ponujal darila otrokom le iz premožnejših družin. Draginja je strahovito narasla, naraščala je beda in vedno več je bilo brezposelnih.

Brez dela je ostal tudi oče Milač in Nacek je kaj hitro spoznal, da

bo petčlanska družina nekaj časa odvisna le od njegove plače. Upanje, da bo za svoje domače položil pod božično drevesce nekaj skromnih daril, je splahnelo. Z velikimi željami in praznimi žepi je po končanem delu v HYDRI taval po ulicah in pasel oči po prazničnih izložbah. Prečkal je Kongresni trg, na katerem je od Uršulink do Filharmonije stal smrekov gozd, drevesca vseh velikosti od 20 do 100 Kron in zavil v Židovsko ulico. Še vedno je bil v izložbi lep benečanski šal, ki ga je bil namenil za mamo in mu je zdaj postal nedosegljiv. Otožen se je vračal domov po Ižanski cesti in se oziral nazaj, ko se je spomnil, da je nekje bral o božični idili. To je visok sneg, zvonjenje kraguljčkov, mehke linije poljan, gavran na veji, silhete mesta in luči v oknih, tople sobe in otroško veselje ter bogato obložene mize. Utrnila se mu je solza, ko je mati predenj ob petrolejki postavila lonček Kneippove kave z dobro merico Franckove cikorije.

Vstajal je prvi in z dolžnostjo družinskega skrbnika možato odhajal na delo v tovarno HYDRA, v kateri je zadnje dneve živahno potekal prvi del proizvodnje od stiskanja, povezovanja in namakanja 'punčk' do polnjenja čaš z zunanjim elektrolitom in odkuhavanja celic.

Bilo je tisto jutro tik pred novim letom, ko je Robert Knoll odredil štiri delavke za montiranje baterij. Za predspajanje je določil Urško in Micko, ki sta v zadnjih dneh že spretno rokovali s plinskim spajalnikom pri lotanju čašic. Zato sta hitro dojeli navodila instruktora, ki ju je potem dalj časa opazoval, kako sta natančno in vestno lotali žičke in dolge medeninaste kontakte na rob zgornjega dela celic. Čez malo časa pa je vložil tri celice skupaj z izolacijskim vložkom v kartonsko škatlico in jo pokazal

rdečelični Jerci.

"Si videla, kako se to naredi," je rekel Černe, ki je temeljito sledil slehernemu Knollovemu gibu. "Začni!" je velel ukazovalno.

Sredi dopoldneva, ko se je pred Jerco nagrmadilo že kakih 500 baterij narejenih s pomočjo Černeta, ki je kaj rad pri sleherni operaciji dela praktično preizkušal svojo spretnost in znanje, sta predspajalki Urška in Micka začeli medsebojno povezovati člene in lotati na kapice kratke kontakte. Medtem je Nacek na plinskem štedilniku ogrel asfaltno smolo in Knoll je rutinsko zalil prvih nekaj baterij ter jih zaključil z dvema pokrovkama iz kartona.

"Nadaljuj," je velel Štefki in ji pomagal zložiti 25 baterij v kovinski vpenjalnik, montiran na rob visoke delovne mize.

Baterije, ki se niti dobro še ohladile niso, čeprav jih je Knoll za nekaj časa postavil na zunanjo okensko polico, je začel preizkušati z voltmetrom. Nacek je od strani opazoval skrivnostno škatlo, ki jo je instruktor prinesel iz pisarne. Velik kazalec za okroglim steklom se je dvignil na beli ploskvi s črtami in številkami vsakokrat, ko se je Knoll z dvema žicama dotaknil kontaktov baterije.

Ravnatelj SVETLE Mihael Kuštrin je kot član upravnega sveta delniške družbe HYDRA že nekajkrat v zadnjih dneh obiskal tovarno. Mimogrede se je z voščilom za novo leto oglasil tudi ta dan okrog pol dneva. Ob Černetovi novici, da so bile pravkar izdelane prve BD baterije, je pokazal navdušeno zadovoljstvo. Poslovodja HYDRE, ki je bil z doseženim uspehom zelo zadovoljen, je povabil Kuštrina v proizvodni oddelek. Instruktor Robert Knoll, ki sicer nikoli ni navzven pokazal zadovoljstva je tokrat menil, da je nastopil trenutek, ko lahko na viden in učinkovit način pokaže rezultate dela. Zato je dal poklicati k sebi vseh osem delavk in delavca Nacka. Ko

pa je videl, da se približuje Černe s Kuštrinom, katerima je sledil tudi Franjo Kristan, se je rahlo namuznil.

Dal je ugasniti luči in drobceno žarnico, ki jo je že nekaj časa vrtel med prsti je skoraj v zmago-slavnem loku spustil do baterije in se nežno dotaknil kontaktov.

"Gori! - Baterije gorijo!" je pri-tajeno vzkliknil Nacek in vsem so zažarele oči.

"To je triumf," je dodal Kuštrin in vsi so opazili, da se je Knoll nasmehnil prvič, odkar je prišel v HYDRO. Potem pa, ko se je še nekajkrat dotaknil drugih baterij in je žarnica vselej zasvetila, se je Kuštrin na kratko poslovil. Oddrvel je Miklošičevo cesto v Zadržno gospodarsko banko in pod-ravnatelju Dietzu navdušeno poro-čal o doseženem uspehu v HYDRI. Da je bil temu svečanemu trenutku osebno prisoten, je z vidnim ponosom še posebej poudaril.

Gorele so že ulične svetilke, ko se je notar Galle iz svoje pisarne odpravil domov. Prečkal je Slovenski trg in zagledal Kristijana Dietza, ki mu je hitel nasproti.

"Me jako veseli gospod doktor, da se še slednjič vidiva to leto," mu je rekel z nasmehom in potem, ko sta si izmenjala nekaj vsakdan-jih novic, je še pristavil: "In med zadnje pomembne novice letoš-njega leta nedvomno sodi današnji uspeh v delniški družbi za galvan-ske elemente. Baje so izdelali prvih nekaj sto baterij, ki tudi svetijo."

"Tako?" mu je odvrnil Galle. "Je torej res, da je naša Ljubljanska HYDRA po slovensko zažarela."

Nekaj snežink je zaplesalo okrog njiju.

"Pa srečno 1924!" sta si rekla ob slovesu in si stisnila roki. Njuni postavi sta utonili v mraku zgod-njega Silvestrskega večera.

- konec -

Koledar delovnih sobot

1984

M E S E C	T O Z D B A T E R I J E										TOZD SPEC. BATER.					TOZD I. in II. Plačani dnevi/ure	DSSS
	A izmena					B izmena					1	2	3	4	5		
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5							
JANUAR	7	-	-	-	-	-	14	-	-	-	7	-	-	-	-	23/184	
FEBRUAR	4	-	18	-	-	-	11	-	25	-	4	-	-	18	-	23/184	
MAREC	3	-	-	-	-	-	10	-	-	-	3	-	-	-	-	23/184	
APRIL	7	14	-	-	-	7	-	21	-	-	7	-	-	21	-	23/184	
MAJ	5s	-	-	-	-	-	12s	-	-	-	5s	-	-	-	-	23/184	5s
JUNIJ	-	9	-	23	-	2	-	16	-	-	2	-	-	16	-	23/184	
JULIJ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22/176	
AVGUST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	23/184	
SEPTEMBER	1	-	15	-	-	-	8	-	22	-	1	-	-	15	-	22/176	
OKTOBER	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	23/184	
NOVEMBER	-	10p	-	24	-	-	10p	17	-	-	-	-	10p	17	-	23/184	10p
DECEMBER	-	8p	15	22	-	-	8p	15	22	-	-	-	8p	15	22	23/184	8p

s - solidarnostni dan
 p - prenos del. dneva
 • - delovna sobota
 velja za delavce,
 ki delajo samo
 dopoldan

Prenos delovnega dneva velja za 2.11 in 31.12.
 Kolektivni dopust za DO je 30. aprila 1984
 Kolektivni dopust za TOZD Baterije - sektor
 proizvodnje bo 2.7. do vključno 26.7.1984.

Kako lahko prispeva sindikat k stabilizaciji ?

Nelogično bi bilo, če bi pričakovali, da se sindikat kot politična organizacija delavcev z lastnim programom in aktivnostjo ne bo vključil v stabilizacijska prizadevanja družbe oz. vseh njenih naprednih sil. Pri tem seveda kot izhodišče jemljemo trditev, da je dolgoročni program gospodarske stabilizacije tudi temeljni delavsko-razredni interes večine delavcev in drugih občanov. Zato je sindikat tudi poklican (oz. v imenu Zveze sindikatov republiški svet), da naj tej podlagi pripravi pregled temeljnih nalog za vse svoje organizacije in organe. Vemo, da brez najširše konkretne podpore v vsaki organizaciji združenega dela, interesnih skupnostih in drugod stabilizacijski cilji ne bodo uresničeni. Zato ima sindikalni program vključevanja v stabilizacijska prizadevanja na eni strani namen opredeliti osnovna strateška področja in naloge zveze sindikatov pri tem, na drugi strani pa seznaniti s stabilizacijskimi prizadevanji kar najširši krog delavcev, jih mobilizirati in usposobiti za delo in odločanje v tem težavnem in odločilnem obdobju. To zadnje pa bo zahtevalo tudi spremenjene metode in oblike dela sindikalnih vodstev na vseh ravneh.

Osnovni cilj vseh stabilizacijskih prizadevanj, ki nikakor ne morejo pomeniti predvsem omejevanja in varčevanja (čeprav je to za prvo fazo najbolj značilno), je utrjevati socialistični samoupravni družbeno-ekonomski položaj delavcev. To pa je mogoče le s pridobivanjem

dohodka in uveljavljanjem dohodkovnih odnosov. Pri tem pa dohodek seveda ne more temeljiti na zidanju stroškov in cen ali pa na pretežno posojilnih odnosih. Za sindikat bo zato pri razpravi o delitvi dohodka (najprej pa ga bo treba ustvariti z dobrimi proizvodnimi programi, boljšo organizacijo dela in spodbujevalnim sistemom nagrajevanja) za investicijsko, splošno in skupno porabo glavno merilo reprodukcijska sposobnost gospodarstva, oz. koliko vse te dejavnosti prispevajo k boljšemu delu in proizvodnji v gospodarstvu in povečevanju dohodka. Zahteve za nove prispevke in davke pa bodo morale skozi zelo gosta rešeta tudi glede zaščite življenjskega standarda.

Notranji sistem organizacije poslovnih, delovnih in delitvenih odnosov mora biti v funkciji spodbujanja boljšega dela in večje proizvodnje, pri tem pa ima sistem delitve po delu glavno vlogo. Osebni dohodek bi zato moral biti neposredno odvisen od dohodka in čistega dohodka.

Velike notranje rezerve pa se skrivajo še v združevanju dela in sredstev ter neoviranem pretoku akumulacije tja, kjer bo dala največje družbeno-ekonomske učinke.

Sindikat se bo zavzemal za povečanje realnih osebnih dohodkov in to predvsem z opredeljevanjem za take proizvodne programe, poslovne in organizacijske povezave ter delitvena

Medtem, ko bo decembrsko glasilo v tisku, bodo v Zmaju potekali občni zbori sindikata v obeh temeljnih organizacijah in skupnih službah. O poteku občnih zborov bomo pisali v januarškem glasilu.

razmerja, ki bodo povečevali dohodek in čisti dohodek.

Da bi večini delavcev (ob drugih pogojih) dejansko omogočili čimbolj aktivno vključevanje v vsa ta prizadevanja, morajo biti tudi sproti in stalno seznanjeni s celoto problemov družbene reprodukcije in stvarno informirani o problematiki lastnega okolja (o odvisnosti lastnega materialnega in življenjskega položaja od produktivnosti lastnega dela in dela drugih delavcev, od gospodarjenja ter združevanja dela in sredstev). Hkrati pa si bodo sindikalni aktivisti prizadevali, da bodo delavci v široki in demokratični razpravi tudi povedali svoja mnenja in dali predloge za izboljšanje stanja.

S tem v zvezi mora biti sindikat bolj kot doslej tudi opora samoupravnim organom in delavski kontroli v organizacijah.

Na področju socialne politike si sindikat ne bo prizadeval za nove instrumente, ampak za dosledno uresničevanje sedanjih. Hkrati pa bo treba preprečevati in odpravljati razlike v družbeno-ekonomskem položaju ljudi, ki niso posledica dela.

Za vse te opredelitve in usmeritve pa v organizacijah združenega dela po mnenju sindikata ne potrebujejo nekih posebnih formalnih stabilizacijskih načrtov. Ukrepi za boljše, bolj racionalno gospodarjenje, zmanjševanje neproduktivne režije, večji dohodek in večji osebni dohodek naj postanejo sestavni del planskih dokumentov vsake temeljne organizacije.

Matjaž Kek, Informacije RSZSS

Prvič in morda še kdaj ODPRTI DAN ISKRA - ZMAJ

Kaj sploh je odprti dan in komu je namenjen?

Učenci 7. in 8. razredov osnovne šole se odločajo za poklic, katerega naj bi si pridobili po končani osemletki. Da bi si ti učenci lažje izbrali pravi poklic oziroma da bi videli delo takšno, kot je v praksi in ne le iz revij, časopisov, po pri-

40 let Avnoja

Spomin na 29. november 1943 in od takrat je poteklo 40 let, pomeni nenehno obnavljanje živega izročila revolucije, predvsem pa njenega zaupanja v ustvarjalne sposobnosti in moč ljudskih množic, je dejal predsednik konference sindikata Mohorko Venčeslav v priložnostnem nagovoru v počastitev praznika republike. Zbrani v jedilnici Zmaja smo po govoru sledili kulturnemu programu v izvedbi Erzin Cvetke, Prebil Boštjana, Oštir Suzane in Besal Igorja, vmes pa je pevski zbor iz osnovne šole Franc Rozman - Stane iz Šentvida zapel štiri pesmi.

povedovanju kolegov in priporočilih staršev, smo delovne organizacije organizirale strokovno razlago in vodenje po proizvodnji. Tako bi lahko učenci videli, kako nek poklic izgleda v samem procesu dela.

Odprti dan pa ima tudi namen, da te mlade ljudi pridobimo, da bi se po končanem izobraževanju zaposlili v naši delovni organizaciji. Zlasti je bil poudarek na usmerjanju učencev za pridobitev deficitarnih poklicev.

Organizacijo odprtih dni delovnih organizacij je prevzela Gospodarska zbornica. Več organizatorjev - več problemov. Zataknilo se je že pri dnevu, ki smo ga sporočili kot odprti dan naše organizacije: namesto 16.11. so osnovnim šolam sporočili 6.11. Komaj pa so na naše posredovanje odpravili eno napako, že je bila tu druga. Da je lahko v neki delovni organizaciji Iskre poudarek na strojni in kemijski usmeritvi, nekateri na Gospodarski zbornici niso mogli razumeti. Iskra je pač pojem elektronike in računalništva in tako so k nam poslali učence, ki jih ta usmeritev veseli. To smo, žal, izvedeli šele od delavcev osnovnih šol. Interes za odprti dan je bil sumljivo velik. Telefoni so neprenehoma zvonili, profesorji in starši so se zanimali, kdaj in če sploh bo odprti dan. Ko se nam je iz neke osnovne šole javila zelo velika skupina, nas je zanimalo, kako to, da je zanimanje učencev za ogled naše organi-

Odprti dan za O.S.

DD Iskra - Industrija
baterij ZMAJ, Lj.
je 16.11.1983 ob 8^h

strija
n.solo. Stegne 23

zacije tako veliko. "Ste pač edini, ki ste za računalniško usmeritev!"

No, takšnega odgovora res nismo pričakovali! Sledila je urgenca na Gospodarsko zbornico, vendar njihova pripravljenost priznati in popraviti napako? "Ne moremo, žal je prepozno! Najbolje je, da sami obvestite z dopisom vse osnovne šole. Okrog 80 jih je!"

Po pregovarjanjih, ki pa niso rodila uspeha, smo zahtevali odgovornega za organizacijo. Sledil je "trenutek" in potem "bomo mi to uredili"! Kako pa so oni uredili? - tako, da je 16.11. ob 8. prišlo 300 otrok, v menzi je šumelo kot v čebelnjaku. Vendar že po dveh minutah, ko smo učencem povedali, kako in kaj so učenci začeli množično odhajati, razočarani, da ne bodo videli računalnikov. Ostalo je še približno 100 učencev in šele nato je "odprti dan" stekel tako, kot smo si ga zamislili. Učence smo seznanili s proizvodnjo in delom v naši tovarni. Vseskozi pa je bil poudarek na deficitarnih poklicih. Nato so si učenci pod strokovnim vodstvom naših delavcev ogledali še proizvodnjo.

Lahko bi rekli, da je prvi "odprti dan" uspel. Upamo, da bomo imeli še več takšnih informativnih dni, želimo pa si, da bi bile v prihodnje informacije bolj točne. Samo tako bo "odprti dan" dosegel svoj namen.

Zvonka Hočevnar

Ob obisku članov bowling kluba ZMAJ v naši tovarni dne 18.11.83. Z leve proti desni: Perdigal Janez, Vezjak Franc, (Orožim Tone, ki se je pridružil spominskemu posnetku), dalje Končina Stane, Tršan Stojan, Križaj Tomaž in Tratnik Jani. Odsotna sta bila Tršan Igor in Kirchner Harry.

Igralci kluba ZMAJ na obisku v naši tovarni

Ob praznovanju 60-letnice naše delovne organizacije so bili povabljeni na ogled le-te tudi igralci bowling kluba Iskra - Zmaj, ki že osem let lahko rečemo uspešno branijo barve našega kluba.

Ko so se igralci zbrali v petek 18.11. ob 11. uri pri tovarišu Primožiču, direktorju TOZD Baterije, jih je v uvodnem govoru seznanil z razvojem naše delovne organizacije in o izdelkih, ki jih izdelujemo.

Po krajšem pogovoru, pa so si vsi igralci ogledali tudi proizvodne prostore. Po končanem ogledu pa je sledila še manjša pogostitev v naši jedilnici, kjer pa je stekel sproščen pogovor tako o naši tovarni kakor tudi o bowlingu.

Ob odhodu pa so vsi igralci zatrdili, da se bodo še naprej borili z vso zavzetostjo za barve našega kluba in da se bodo takemu povabilu še kdaj z veseljem odzvali. T.J.

Že v prvem nastopu je ekipa Iskre - Zmaja premagala ekipo Uniona z rekordnim rezultatom 45:10. Najboljši v zmagovalni ekipi je bil S. Končina s 7 točkami. Premagal je vse nasprotnike za kar je dobil 6 točk in še 1 točko za rezultat 213. Ostali pa so osvojili: Tršan I. 6 točk, Tršan S., Križaj in Tratnik po 5 točk ter Kirchner 4 točke.

Tako je ekipa Iskre - Zmaja že po prvem kolu prevzela vodstvo z 45 točkami pred Olimpijo ki jih ima 34.

V Ljubljanski ligi je bilo odigrano drugo kolo, kjer sta se v derbiju pomerila Tivoli in Iskra Zmaj. Po res dobrih igrah obeh ekip je zmagala ekipa Tivolija z rezultatom 30:29. Kljub temu porazu pa je ekipa Iskra - Zmaja še vedno v vodstvu na lestvici.

Ekipo ZMAJ vodi že po prvem kolu

Začelo se je tudi letošnje tekmovanje v odprti Ljubljanski ligi v kateri tekmuje šest ekip iz Ljubljane in dve iz Zagreba.

Tudi letos je spremenjen način tekmovanja, tako da v vsaki ekipi nastopi 6 igralcev, ki odigrajo po šest iger in to vsako igro proti drugemu igral-

cu nasprotnega moštva. Za zmago dobi igralec 1 točko, če pa doseže rezultat 210 ali več pa še dodatno točko. Točko za rezultat 210 dobi igralec tudi v primeru, da to igro izgubi. Na koncu pa dobi ekipa še dodatne točke na skupno povprečje katero pa mora biti večje od 180.

V tretjem kolu lige sta se v hali Tivoli pomerila Olimpija in Iskra - Zmaj. Po res dobrih igrah in z rekordnim številom podrtih kegljev je zmagala ekipa Zmaja z rezultatom 37:30 in tako še trdneje utrdila prvo mesto na lestvici. V ekipi Zmaja je bil tudi tokrat najboljši S.Tršan s 7 točkami. I. Tršan, Križaj in Tratnik so osvojili po 4 točke, Končina in Kirchner pa po 3 točke. Zaradi odličnega rezultata pa je dobila ekipa še 12 dodatnih točk.

T.J.

Tokrat so zmagali Šentvidčani na medsebojnem športnem srečanju

V četrtek 24. novembra letos je bilo v TOZD Specialne baterije Šentvid pri Stični tradicionalno športno srečanje med DSSS in obema TOZD-oma naše delovne organizacije. Tekmovanje, ki je bilo tokrat že tretje zapored, je bilo organizirano v počastitev dneva republike. Športniki so se pomerili v kegljanju, streljanju z zračno puško za moške in ženske ter v šahu.

Ob 11. uri smo se odpeljali iz naše v meglo zavite Ljubljane v Šentvid, kjer smo doživeli sončno vreme, ki je napovedovalo lep dan. Tekmovanje se je pričelo ob 12. uri in sicer na kegljišču v Ivančni gorici, nakar smo odšli na strelišče v Domu kulture v Šentvidu. Za tem pa je potekala še borba na črno belih poljih šahovnic v sprejemni dvorani šentviške poslovne stavbe.

Po končanem tekmovanju smo se zbrali v jedilnici, kjer je bila ob zasluženih zakuski svečana razglasitev rezultatov s podelitvijo prehodnega pokala in simboličnih nagrad. Za konec tega srečanja pa je sledila še prijetna glasba in ples.

Škoda le, da v naši delovni organizaciji ni večjega interesa za kakršnokoli športno udejstvovanje. Tako se je zgodilo, da smo morali v Šentvidu tekmovati isti tekmovalci v vseh disciplinah, da smo lahko izvedli načrtovano tekmovanje. Skrajni čas je že, da se v naši delovni organizaciji spremeni odnos do telesne kulture, pri čemer ne gre zanemariti podpore večine delavcev vključno z vodilnimi.

Kajti, v današnjem hitrem tempu življenja, polnega stresov je treba v športu iskati edino zdrav način sprostitve.

Boštjan Prebil

Streljanje:

Ekipno moški je pripadlo

1. mesto TOZD Specialne baterije 205 krogov
2. mesto delovna skupnost 197 krogov
3. mesto TOZD Baterije 187 krogov

Najboljši strelci so bili:

1. Bavdež 80 krogov
2. Grošelj 79 krogov
3. Končan 75 krogov

Ekipno ženske je pripadlo

1. mesto TOZD Specialne baterije 154 krogov
2. mesto delovna skupnost 147 krogov

Najboljše strelke so bile:

1. Pucelj 76 krogov
2. Musič 57 krogov
3. Bedenk 56 krogov

Kegljanje

Doseženi rezultati ekipno:

1. mesto TOZD Baterije 1332 kegljev
2. mesto TOZD Spec.baterije 1185 kegljev
3. mesto delovna skupnost 1127 kegljev

Najboljši v kegljanju so bili:

1. Primc 397 kegljev
2. Bijec 363 kegljev
3. Božič 344 kegljev

Šah

Doseženi rezultati ekipno:

1. mesto TOZD Specialne baterije 4,5 + 3 točke
2. mesto delovna skupnost 4,5 + 2 točke
3. mesto TOZD Baterije 3 točke

Najboljši šahisti - vsak po dve zmagi:

Alibegovič Fadil
Brezigar Bogdan
Mohorko Venčeslav

Skupno:

1. mesto TOZD Spec. baterije
2. mesto delovna skupnost
3. mesto TOZD Baterije

S turnirja v počastitev praznika

Na igrišču bowlinga v hali Tivoli je v dneh od 25. do 27.11.83 potekal že 8 tradicionalni turnir v počastitev Dneva republike, ki ga vsako leto organizira Bowling klub Union.

V tekmovanju dvojic je dvojica S.Tršan - Tratnik zasedla 5. mesto, druga dvojica I.Tršan - Kirchner 11. mesto, dočim sta Perdigal - Končina zasedla 15. mesto med 25 dvojicami.

V tekmovanju posameznikov je imel največ uspeha naš igralec S.TRŠAN, ki je z dobrimi igrami preko celega turnirja sigurno osvojil prvo mesto. Posame-

zno se je izkazal v zadnji igri, ko je dosegel rezultat 257 podrtih kegljev. Ostali naši igralci so zasedli: I. Tršan 14., Kirchner 17., Tratnik 23. in Končina 27. mesto.

Med ženskami je M.Tršan zasedla odlično 2. mesto, Vlah Jana 4. in T. Tratnik 7. mesto med 14. nastopajočimi.

Na kraju turnirja pa je bil odigran še posebni finale, za Zlatega Zmaja, kjer pa S.Tršan ni imel toliko sreče in je zasedel 2. mesto.

T.J.

Tudi to je zanimivo vedeti

Na srečanju upokojencev in tudi sicer, ko se spomnimo nekega nekdanjega sodelavca, se vprašujemo in ugibamo, koliko časa ga že ni več v Zmaju oziroma kdaj se je upokojil. Na ta in podobna vprašanja smo poskušali najti odgovore v našem glasilu in ob prelistavanju letnikov sestavili naslednji seznam z navedbo letnice upokojitve.

PEZDIR Frančiška 1967
 VOVK Ana 1967
 TOMŠIČ Peter 1967
 RIHAR Feliks 1973
 ŠUJKO Rezka 1975
 TOMAŽIČ Mila 1976
 VRBINC Marija 1976
 RUDOLF Franc 1976
 PERŠIČ Bogomir 1976
 ŠUBELJ Ludvik 1976
 KRŠLIN Fani 1976
 PETELIN Urška 1977
 ŽINKO Elza 1978
 MERKLIN Gizela 1978
 LOTRIČ Marjan 1978
 BERČAN Lojzka 1978
 ZUPANČIČ Antonija 1978
 BERČAN Terezija 1978
 SLAVIČEK Frančiška 1979
 PUNGERŠIČ Marija 1979
 KAMNIKAR Mihael 1979
 KOROSIŠEC Štefka 1979
 MIKLAVEC Stanka 1980
 ŽEROVNIK Marija 1980
 PRIMC Joža 1981
 KAVAŠ Marija 1981
 ZAMAN Rudi 1981
 VERBIČ Amalija 1981
 PANTIČ Andja 1981
 PRISTOPEČ Julka 1981
 RUS Amalija 1982
 KRANJC MARIJA 1982
 KOVAČIČ Gragomil 1982
 BRUS Marija 1982
 PERETIČ Julijana 1982
 JOVANOVIČ Nada 1982
 ŽAGAR Nada 1982
 PETAN Albina 1982
 SMILJANIČ Majda 1982
 DRČAR Emilija 1983
 MOŽINA Fani 1983
 ROM Meda 1983

prišli - odšli

V mesecu NOVEMBRU so bili sprejeti v delovno razmerje:

OŠTIR Suzana, proizvodna baterijska delavka, za določen čas v TOZD Baterije dne 2.11.1983

SKUŠEK Frančiška, proizvodna baterijska delavka za določen čas v TOZD Baterije, dne 2.11.1983

MUSIČ Ksenija, dispečer prodaje za določen čas v skupnih službah dne 2.11.1983

KAR Nevenka, proizvodna delavka za določen čas v TOZD Baterije, dne 2.11.1983

KLEMENČIČ Olga, proizvodna delavka za določen čas v TOZD Specialne baterije dne 2.11.1983

TRAMPUŠ Sergija, proizvodna delavka za določen čas v TOZD Baterije dne 8.11.1983

PAVLOVIČ Vukica, snažilka, za nedoločen čas v TOZD Baterije dne 8.11.1983

ŠTAJNAR Marija, proizvodna delavka za določen čas v TOZD Specialne baterije dne 4.11.1983

KOREVEC Marija, proizvodna delavka za določen čas v TOZD Specialne baterije dne 21.11.1983

JUG Veronika, proizvodna delavka za nedoločen čas v TOZD Baterije, dne 1.11.1983

Delovno razmerje v NOVEMBRU so prenehali:

JUG Veronika, proizvodna delavka v TOZD Specialne baterije dne 30.10.1983 (prerazporeditev v TOZD Baterije)

KOREVEC Marija, proizvodna delavka v TOZD Specialne baterije dne 11.11.1983 (umrla)

GRABNAR Boris, orodjar v TOZD Specialne baterije dne 14.11.1983

KRIŽNAR Alenka, proizvodna delavka v TOZD Baterije dne 18.11.1983

SMOLKOVIČ Marjeta, proizvodna delavka v TOZD Baterije dne 30.11.1983

KRALJ Anka, administrator v skupnih službah dne 30.11.1983.

Število zaposlenih

TOZD Baterije Ljubljana

moških	77
žensk	144

Skupaj 221

TOZD Specialne baterije

moških	42
žensk	96

Skupaj 138

Delovna skupnost

moških	48
žensk	53

Skupaj 101

Dne 30. novembra 1983 je bilo v delovni organizaciji ZMAJ skupaj 460 zaposlenih, od tega 167 moških in 293 žensk.

Pohvalo za odlično pripravljeno zakuško in postrežbo so bili deležni Ljuba Miličič, Rufada Bosnič, Rudi Jugovič in Darinka Kusari.

Umrla je Korevec Marija

Dne 11. novembra 1983 je umrla naša sodelavka KOREVEC Marija iz TOZD Specialne baterije v Šentvidu pri Stični. Rojena 9. aprila 1930 se je zaposlila v Zmaju 15. aprila leta 1969.

Kot proizvodna delavka je opravljala različne delovne operacije. Začela je z izdelovanjem elementov, nato pa vse do letošnje pomladi, ko je nenadoma zbolela, delala na liniji za proizvodnjo 9 voltnih baterij od podajanja tablet, vtiškavanja negativne elektrode in vezanja blokov in tako dalje.

Iz domače hiše v Šentvidu pri Stični 54 smo jo pospremili na zadnjo pot v ponedeljek 14. novembra na tamkajšnje pokopališče.

Vsem svojcem izražamo naše sožalje, mi pa jo bomo ohranili v globokem spominu.

Sodelavci

Poslovali smo se od Korevec Marije

Že dober mesec dni je, odkar smo se poslovili od naše sodelavke. Včasih se zamislimo in domnevamo, da je naša Mara (tako smo jo vedno klicali) še vedno med nami, saj so predvsem nekatere delavke z njo in ob njej opravljale vsakdanja dela in naloge skoraj 18 let. Zdi se, da je še vedno prisotna misel na nepozabno tovarišico, prijateljico in sodelavko.

Poznali smo jo kot izredno delavno, vestno, predvsem pa tudi skromno delavko. Njena skromnost ji je bila že po naravi dana, pa tudi njeno življenje jo je prisililo še bolj v to, da je nekaj zadnjih let, ko je ostala sama brez moža, bila pretežna skrb in breme na njenih ramenih s svojima dvema odraščajočima otrokoma.

Ko sva jo pred kratkim z mojim sodelavcem obiskala na njenem domu, je s pojemajočim glasom,

vendar s ponosom govorila o svojih otrocih, kako sta ji v njeni stiski v veliko pomoč in tolažbo. Videti je bilo, kako je njen blede obraz zažarel, ko je izrekla te besede, kot da ima spet svoje otroke tesno ob sebi, saj se je verjetno hkrati tudi dobro zavedala, kako nepovračljiva in plemenita je vrednota, pomagati človeku v stiski.

Medtem, ko sva vstala, da bi se poslovila, si je z nekaj kapljicami zmočila osušene ustnice, da nama je lažje izrekla zahvalo za obisk in da naj le še prideva.

Teden dni za tem, bilo je 14. novembra letos, smo se poslovili od nje za vedno. Spremili smo jo na domače pokopališče v Šentvidu pri Stični. Še preden so ji v zadnje slovo zapele Šentviške pevke in bile izrečene zahvalne besede, je večerni mrak prekril njeno trpljenje. Ob odhodu številnih prijateljev, znancev in domačih z njene zadnje poti, nas je spremil hladen jesenski veter in domači zvon se je oglasil -
V NEPOZABNO SLOVO

Sodelavci ZMAJA
Šentvid /N.S./

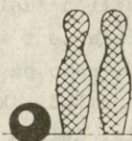
Rojeni v

JANUARJU

Darko VELIKONJA
Franc GRDEN
Zdenko KRANJAC
Angelca PODGORELEC
Rudi JUGOVIČ
Alojzija VERBIČ
Gordana TADIČ
Irena JANŽEVIČ
Stane SAVIČ
Iztok PERKON
Alojz MIKELJ
Husein SIJAMHODŽIČ
Milan JAKOMIN
Mara VUJIČ
Suzana ALIŠIČ
Zorica PRODANOVIČ
Anton ŠUŠTAR
Vida PUCELJ
Nevenka KAR
Stanislav PROSEN
Pavla PRAH
Zlatko PLANINC
Dragica FRIDRICH
Karla GROBOLJŠEK
Živoslava VUČKOVIČ
Marija BAJC
Marija PETAČ
Marija LOHKAR
Vida KAŠTELIC
Zdravko JEŽ
Tončka KREK
Peter GROJZDEK
Stevan DIMIČ
Anica ČEBULAR
Marija ZADEL
Zvone CERKVENIČIČ
Veljko ZRIMŠEK
Rajko PANJTAR
Jože JELEN
Julka BERDAJS
Ivan KOVAČIČ
Đulsa BAJRAMOVIČ
Zoran MAJSTOROVIČ

čestitamo!

Zmajevci že drugič osvojili pokal SFRJ

V Hali' Tivoli sta se 13.10. v finalni tekmi za pokalnega zmagovalca SR Slovenije pomerila Olimpija in Iskra - Zmaj. Brez večjih težav so slavili igralci Iskre - Zmaja in to kar z 372 keglji razlike. Najboljša v zmagovalni ekipi sta bila S. Tršan in S. Končina. Zmaj je nastopil v naslednji postavi: S. Tršan 1.195, S. Končina 1143, T. Križaj 1139, J. Tratnik 1088 in I. Tršan 1074.

Teden dni kasneje pa je bila prav tako v Hali Tivoli finalna tekma za pokal SFRJ med zagrebško Grmoščico in Iskro - Zmajem. Tudi v tej tekmi so zmagali igralci Iskre - Zmaja in tako že drugič zapored osvojili pokal SFRJ. Naj omenim

še to, da mora katerakoli ekipa osvojiti pokal trikrat zapored, da ga prejme v trajno last.

V ekipi Iskre - Zmaja je tudi tokrat najbolje zaigral S. Tršan izkazal pa se je tudi T. Križaj.

Zmajeve ekipa je nastopila v postavi: S. Tršan 1173, T. Križaj 1139, J. Tratnik 1085, J. Perdigo 1047 in S. Končina 1005. J. T.

...in če bomo drugo leto še tretjič osvojili pokal SFRJ, nam ostane za trajno last.

Upam, da se to ne bo zgodilo. Zakaj pa ?

Ker bi potem res morali dobiti razstavne vitrine, na katere čakate že mnogo let...!

Koledar 1984 vas čaka

Kot že dolga leta doslej bomo tudi letos vsi zaposleni v Zmaju dobili stenski koledar. Namenjen pa je tudi našim upokojevcem. Vendar so nastopile težave glede razpošiljanja po pošti, ker je koledar s kuvertom dokaj velik, saj meri 55 x 35 centimetrov in zato bi prišel do naslovnika prepojen, zmečkan ali kako drugače poškodovan.

Zato menimo, da bi upokojevcem najlažje izročili koledar osebno, če bi se zglasili v tovarni ZMAJ.

Vsakdo bi ga lahko prejel še za koga drugega, ki sicer ne bi mogel priti osebno.

Če želite in imate možnost ter vam zdravje dopušča, vas čaka koledar za prihodnje leto v tovarni ZMAJ, lahko pa ga dvigne za vas nekdo drugi, saj bomo vodili evidenco, komu smo ga izročili.

KOLEDARJE 1984 LAHKO DOBITE v kadrovskem oddelku v 1. nadstropju pri VARDJAN MARI.

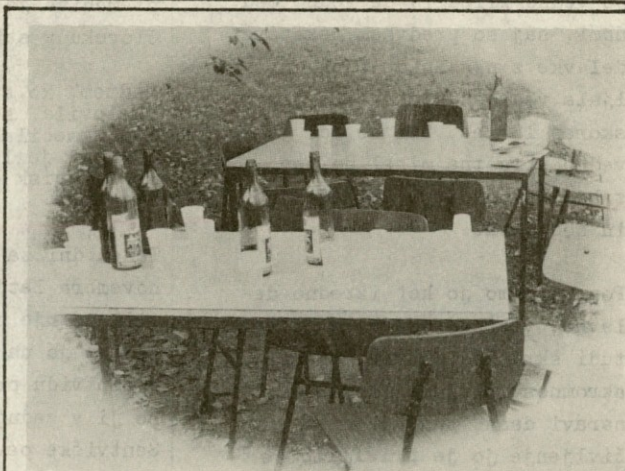
Za letošnjo obdaritev dedka Mraza je bilo evidentiranih 296 otrok do vključno 10 let starosti.

Organizatorji so pripravili 6 vrst daril za posamezne starostne skupine. Kdaj in kako je potekala obdaritev, pa v prihodnjem glasilu.

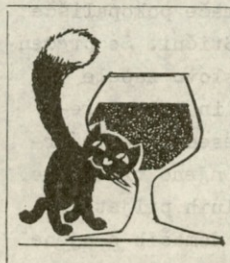
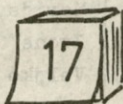
pa še veselo za staro

... in vsake veselice je enkrat konec

zadnji rok

Zadnji rok za oddajo člankov uredniku za januarsko glasilo

Redakcijo glasila smo zaključili 19. decembra

"GLAS ZMAJA" izdaja mesečno v nakladi 550 izvodov delovna organizacija ISKRA - Industrija baterij ZMAJ n.sol.o. Ljubljana, Stegne številka 23. Glasilo ureja uredniški odbor: Aleksander Jakomin, Antonija Krek, Matič Silva, Strmole Ignac, Marija Kocman in Daria Hostnik. Odgovorni urednik: Mayer Marijan. Tiska tiskarna LJUBLJANA. Oproščeno prom. davka po pristojnem sklepu št.421-1/73